

תת"ע 5811/07/17 - מדינת ישראל נגד רות בנקיר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

23 אוקטובר 2017

תת"ע 5811-07-17 מדינת ישראל נ' בנקיר

דו"ח תעבורה 61112621430

לפני כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת רות בנקיר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניצן בלולו

הנאשמת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. על פי כתב האישום נהגה הנאשמת ברכב נושא לוחית רישוי ובעת שהרכב היה בתנועה השתמשה בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית. בכך מיוחסת לנאשמת עבירה בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

2. מטעם התביעה העיד השוטר זיו טרגה (להלן: "השוטר") שמשמש כשוטר תנועה והעיד בהתאם לדו"ח שכתב (סומן ת/1). על פיו ביום האמור, הוצב במקום לצורך אכיפת עבירות תנועה. השוטר ציין, כי הבחין בנאשמת נוהגת ברכב ומגיעה לכיוונו תוך שהיא מחזיקה בטלפון נייד שחור ביד ימין מוצמד לאוזן, ושפתיה היו נעות ובידה השמאלית אחזה בהגה. השוטר הוסיף, כי הבחין בעבירה דרך שמשה קדמית שהינה שקופה ושום דבר לא הפריע לו להבחין בביצוע העבירה. השוטר הוסיף, כי ברגע שהנאשמת הבחינה בו היא הורידה את הטלפון, ועשתה תנועה של הורדת יד ימין מטה. בעת שנעצרה לרישום

הדו"ח מסרה הנאשמת: "אני לא דיברתי הבן שלי החזיק לי את הטלפון ובתגובה משנית מסרה: **הבן שלי העביר לי את הטלפון אני רק החזקתי, תסלח לי בבקשה**". הנאשמת סירבה לחתום על הדו"ח ורשמה על גבי הדו"ח לא מודה.

3. בתשובתה לאישום שניתנה ביום 9.8.17, כפרה הנאשמת בביצוע העבירה ומסרה כי לא שוחחה בטלפון ואף לא החזיקה אותו בידה. על פיה בנה שהיה עמה הוא שהחזיק במכשיר ודיבר בו, והביאו סמוך לאזנה זאת כדי שתשמע את השיחה ברמקול. במהלך הדיון היום, חזרה הנאשמת על תשובתה והוסיפה, כי לא אמרה לשוטר את הדברים המופיעים בתגובתה בדו"ח.

4. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ראיתי להעדיף את עדותו של השוטר. ראשית, עדותו של השוטר הייתה קוהרנטית וברורה במסגרתה מסר כי הוצב במקום במסגרת פעילות אכיפה נגד עבירות תנועה. השוטר הבחין בנאשמת מגיעה לכיוונו תוך שהיא מחזיקה בטלפון נייד שחור ביד ימין מוצמד לאוזן, שפתיה נעות ובידה השמאלית אחזה בהגה. השוטר העיד כי הבחין בה ממרחק קצר, אף הנאשמת אינה חולקת על עובדה זו ומציינת, כי המרחק בינה לבין השוטר היה מרחק של שלושה רכבים כדבריה. המדובר בשעת בוקר וכאמור השוטר העיד כי ביצוע העבירה היה ברור ואת ביצוע העבירה ראה דרך השמשה השקופה.

5. לכך יש להוסיף את העובדה, כי הנאשמת בתגובתה מסרה, כי בנה החזיק בפלאפון, אולם הוסיפה כי בנה העביר לה את הטלפון והיא רק החזיקה את המכשיר, ובנסיבות אלו ביקשה כי יסלח לה. די בכך כדי לבסס את העבירה המיוחסת לנאשמת. אוסיף, כי הנאשמת כופרת אומנם בדברים שנאמרו על ידה, אולם לא ראיתי טעם או נימוק המצדיק את דחיית הדברים, וזאת מעבר להתרשמותי החיובית כאמור מהשוטר והאופן בו העיד בפניי.

6. עוד אוסיף, כי בנסיבות המקרה מצופה היה מהנאשמת על רקע תשובתה לאישום, להביא לדיון את בנה שכאמור נכח עמה ברכב ולטענתה הוא שהחזיק במכשיר. העדרו מהדיון היום מדבר בעד עצמו ויש להניח כי לא היה תורם לגרסתה ככל והיה מתייצב.

7. עוד אוסיף, כי גרסתה לפיה בנה הוא שהחזיק במכשיר וקרוב אותו לאזנה אינו סביר, בסיטואציה בה מופעל רמקול זאת כדי שתוכל לשמוע את השיחה עם קרוב משפחתה כדבריה, מספיק היה להפעיל את הרמקול וזאת בלא צורך לקרב את המכשיר לאזנה.

8. בטרם סיכום אוסיף כי באופן כללי התרשמתי מעדות השוטר לחיוב זאת בניגוד לאופן בו העידה הנאשמת בפניי. אופן עדותה ובעיקר חוסר הסבירות שבו לצד העדר היכרות או מחלוקת עם כותב הדו"ח מביאים אותי למסקנה שהנאשמת אכן ביצעה את העבירה המיוחסת לה.

9. לאור כל האמור ולאחר שהזרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה לצורך הרשעה אני מחליט להרשיע

את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ג' חשוון תשע"ח, 23/10/2017 במעמד הנוכחים.

ארנון איתן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של שימוש בפל' שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28 ב' לתקנות התעבורה.

שעה שהנאשמת בוחרת לנהל עניינה אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת הקנס (ע"פ 2452-08 ירושלים פדרמן נ. מדינת ישראל).

המחוקק אפשר לנאשם סכום קנס מינימלי מופחת מבלי להידרש להליכים משפטיים, אם נדרשו הליכי משפט והנאשם הורשע לא יופחת הקנס המוטל עליו מ הסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחסד"פ).

מדובר בנאשמת כבת 64 פנסיונרית נעדרת כל עבר תעבורתי, במקרה זה ועל רקע נתוניה האישיים בחרתי שלא למצות עימה את הדין ולהסתפק בתשלום קנס בסך 1,500 אשר ישולם ב - 3 תשלומים חודשיים, התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 3.12.2017.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' חשוון תשע"ח, 23/10/2017 במעמד הנוכחים.

